Ч. 103. Середа 22 (9) мая 1907 Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гаусмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї

на цілий рік	К	4·80
на пів року	„	2·40
на чверть року	„	1·20
місячно	„	—·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік	К	10·80
на пів року	„	5·40
на чверть року	„	2·70
місячно	„	—·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Німецка праса про вибори. — Справа замаху на царя в Думі.

N. fr. Presse стверджує знаменний погром німецких поступових партий, які доси репрезентували Німців, яко найсильнійше сторонництво і ворожить їм на 233 німецких мандатів, навіть на випадок користних для них тіснійших виборів, не більше, як 60 мандатів. В сей спосіб їх місце займуть правдоподібно злучені німецкі клерикали і христ.-социяли, які попри социялістів вийшли з виборів надзвичайно скріплені. Звернувши увагу на се, що правительство буде мусіло з тим числити ся і також склад кабінету зревідувати після того, хотяй на разі не принято димісиї мін. Маркета, передвиджує N. fr. Presse завзяту борбу обох крайних, а найчисленнійших партий в будучім парляменті і твердить, що німецкі ліберали, коли сконсолідують ся і розумно поведуть свою політику, дуже часто прийдуть в положеня рішати своїми голосами в важних квестиях між клерикальним а социялістичним сторонництвом. Вкінци остерігає ліберальний дневник перед замахом клерикалів на народну школу, о яку їм найбільше розходить ся.

Die Zeit признає отверто програму німецких лібералів, а навязуючи до висказу дра Люеґера, що христіяньскі социяли не хотять вступати до правительства, підсуває їм намір відограня тої самої ролі в нашій державі, яку відограв центр в Німеччині. „Замість зависіти від правительства, волів христ.-социяльна партия зробити правительство від себе зависимим. Знаємо, які успіхи сею методою осягнув центр в Німеччині і які надзвичайні висилення були вкінци потрібні, щоби відперти хоть трохи той гнет, який він виконував на державний заряд. Чи хоче німецке горожаньство чекати також в Австриї, доки гнет клерикалізму стане невиносимим, щоби аж тоді приготовлювати ся до оборони?“ Змалювавши так клерикального страхопуда, взиває die Zeit лібералів до орґанізациї і єдности, яких брак дотеперішний повалив їх так доскульно при теперішних виборах.

Найгірше озлоблений є N. W. Tagblatt. Закидує правительству, що задля кількох нешкідливих, всенімецких крикунів жертвувало дотеперішні ліберальні партиї, які вправді робили опозицию, але дуже догідну і льояльну.

Вчерашне засіданє російскої думи було досить займаюче. В дворській льожи Великі князі, в льожи дипльоматичній зібрана більша часть представителів заграничних держав, льожа членів ради державної майже переповнена. Президент відчитує предложене членами правиці внесеня містяче інтерпеляцию до міністра внутрішних справ, чи правдиві суть поголоски о замаху на житє царя і в тім случаю чи правительство може повідомити думу про подробиці того замаху. Социялісти і трудовики виходять демонстрацийно із салі, з лавок послів умірених чути оклики „спільники убийників!“ Саля на половину пуста по виході згаданих послів. Ґр. Бобриньский виголошує патріотичну промову. Президент кабінету Столипин забирає голос: Хоч згадана інтерпеляцию не належить до ряду тих інтерпеляций, на які правительство обовязане відповідати, мимо того однако узнаючи чувства, які наповнюють палату, зложу урядове справозданє. В лютім с. р. одержав департамент безпечности публичної в Петербурзі донесеня, що в Петербурзі зявила ся якась скількість злочинців для довершеня цілого ряду злочинів терористичних. Заряджено строгі досліди, аби справдити вірність того донесеня і дійстно викрито, що єсть шайка людий, котрі або належать до тих злочинців, або з ними стоять в звязи. Сходини їх відбували ся тайно в місцях що день инших. В цьвітни арештовано 28 осіб належачих до шайки. Дня 17 цьвітня повідомив департамент безпечности прокуратора о причинах арештованя. Прокуратор пересьвідчивши ся,

В дорозі по атлантийских островах.

Після дра А. Гоффа, Е. Шардта і др. — зладив К. Вербенко.

(Дальше).

2. В Лїсбонї.

Коли „Мария Тереся“ рано дня 28 січня запливала до устя ріки Тахо (Tajo — по іспаньски; Портуґальці пишуть Tejo а вимавляють Тежу), було ще яко-тако; але пізнійше стало дуже неприятно. Сонця не було зовсім видко, а дощ лив як з коновки. Від того потерпіли немало враженя, які викликує у подорожного краса краєвиду, в котру в'їзд до Тахо так богатий. Величавість краєвиду не щезла, що правда, від того, але не було осьвітленя і недоставало потрібного кольориту, отже й бракувало відповідного настрою.

Устє Таха єсть так широке, що здає ся, мов би ми все ще плили на широкім мори: оно єсть 18 миль довге а не менше, лиш 12 кільометрів широке. Кінці міста, форти і літні двірки та деякі промислові заведеня лежать висунені над море, відтак піднимають ся горби, а на тих горбах на правім березі Таха лежить Лісбона, побудована амфітеатрально. Місто від сторони моря представляє бодай здалека величавий вид. Всхідна часть міста, котра потерпіла підчас землетрясеня дня 1 падолиста 1755, єсть лябіринтом улиць і уличок, з котрих одна крутійша і бруднійша як друга, а тоту нехарність слідно по части и в новійших частях міста. Але не брак і дуже красних, широких улиць та площ, а на многих з них стоять памятники, виставлені портуґальским королям і вождам.

Зараз при першім вступі до міста впадає в очи, що тутешні люди люблять чванити ся, що хотять удавати великих духів. От хочби лиш тутешні гроші. Нині виміняв я 20 німецких марок і дістав за них 5000 мільрейсів — яка то величезна сума хоч в одним куснику паперу! Тут можна легко стати мілїонером. Та ще й під иншим взглядом хотять Портуґальці імпонувати числами. Від сторони улиці має не лиш кождий дім своє число, але и кожді двері, а навіть кождий той кусник муру, в котрім одвірки замуровані.

Здає ся, що жителі Лісбони не дуже скорі до роботи, за то тим більше люблять забавляти ся, а передовсім волочити ся улицями. О скілько я міг придивити ся, то у них здаєсь найважнійша робота крутити і курити папіроси. Тому може й не дивниця, що Портуґальці стають щораз більше фінансово й промислово, а тим самим і політично зависимі від инших держав. Німеччина робить там добрі інтереси, бо вивозить до Лісбони богато не конче дорогих товарів, іменно же материї, з чого Анґлийці дуже нераді. Давнійше виробльовано в Лісбоні богато золотих і срібних річий, головно же філїгранові роботи, котрими славила ся столиця Портуґалії; нині в склепах ювілерів видко лиш шабльонові товари середної якости.

В архітектурі міста видко ще сліди давно минувших часів. Можна знайти будівлі, котрі пригадують, що нинішну Лісбону знали вже давні Римляни під назвою *Municipium Felicitas Julia*, що місто се стояло колись під панованєм Арабів, бо в початком 8. століття дістало ся оно в руки Арабів, котрі назвали его були Лішбуна і держали сотками літ. Арабскі часи пригадують ще и нині ті многі доми, котрих стіни звернені до улиці суть виложені красними барвними, в красні взірці виробленими кафлями, що надає домам незвичайно приятного вигляду, хоч і як брудні та обдерті виглядають мужчини і женщини, що з їх вікон повиставляли були свої голови, коли ми їздили по місті. Хоч мені не одно в місті не сподобало ся, то все-таки набрав я й таких вражінь, котрі глубоко вбили ся мені в память а дещо представляло ся навіть величаво. Так, приміром, представляв ся величаво рух на ріці Тахо а множество стоячих там кораблів єсть найліпшим доказом, що в Лісбоні не брак торговлі, лиш що она в чужих руках. Найживописнійше представляють ся портуґальскі кораблі, що займають ся побережною торговлею і їздять по Середземнім мори. Коли дивити ся на тоті судна, то нагадують ся давні портуґальскі судна, звані каравеллями, при помочи котрих Портуґальці в пятнайцятім і шіснайцятім столітю поробили були так важні відкритя. Ще й нині видко тоті самі форми; лиш мала зміна на них, але тип позістав той сам.

Величавий єсть дальше ботанічний город. Коли зайти до того города, то здає ся, мов би ми знайшли ся десь в теплім краю на рівнику.

що дійстно суть причини до підозріня о злочинні наміри товариства, поручив слідчому судиї зарядить вступне слідство, котре тепер переводить ся. Слідство викрило, що богато з увязнених належить до революцийної социялістичної партиї. Тайний той союз мав на меті з'орґанізувати замах на царя і довершити ряд терористичних насильств против вел. князя Николая Николаевича і президента міністрів. Члени того союза хотіли вдерти ся до царскої палати, але та проба їм не удала ся".

По тій відповіди ухвалила дума слідуючий дневний порядок: Перенята живою радостию з причини щасливого спасеня царя з небезпечности, яка єму грозила, переповнена відразою до викритого злочинного заговору, переходить дума до дневного порядку. (Грімкі оплески). По скінченім голосованю вернули социялісти і трудовики до салї.

Новинки.

Львів, дня 21-го мая 1907

— **Санкция законів.** Найв. рішенем з дня 15-го с. м. санкціонував Є. Вел. Цїсар слїдуючі проекти законів ухвалені галицким соймом: Закон в справі зміни § 24 закона о репрезентациї повітовій з 12 серпня 1866; — закон зміняючий декотрі постанови реґуляміну будівельного для сіл, менших міст і місточок з 13 жовтня 1899. Закон в справі зміни поодиноких постанов реґуляміну бідівельного для більших місцевостий з 4 цьвітня 1889 і закон зміняючий постанови реґуляміну будівельного для 29 міст з дня 28 цьвітня 1882.

— **Ґімназия в Кіцмани** на Буковині потребує трох сталих учителїв: одного для клясичної фільольоґії і рускої мови, одного для ґеоґрафії й істории. одного для німецкої мови і клясичної фільольоґії з рускою і німецкою мовою викладовою. Поданя вносити до 15-го червня с. р. до краєвої ради шкільної в Чернівцях.

† **Михайло Глиджук,** радник судовий, посол на соймі краєвий і член Видїлу краєвого, помер по довгій а тяжкій недузї дня 20 с. м. в 53-ім роцї житя. Похорон з дому жалоби при ул. Зеленій на Личаківске кладовище відбуде ся завтра дня 22 с. м. о 4 год. по полудни.

— **Пукнене рур водопроводних.** В неділю около 10 год. вечером пукла водопроводна рура на площи Марийскій в місци, де кінчить ся улиця Валова, а вода почала сильною струєю добувати ся з під землї і вирвала значний кусень бруку. Повідомлений о тім уряд водопроводний вислав зараз на місце робітників, замкнув сусїдні рури, а робітники випомповали воду, яка в значній скількости зібрала ся була під бруком, і направили шкоду. Робота тревала аж до 2 год. рано. Того ж самого дня о годинї пів до 12 пукла рура водопроводна на ул. Театральній напроти дому ч. 10. Та й сю руру дуже борзо направлено.

— **Пригода перского консуля у Львові.** Недавно тому отворено у Відни перский консулят, а консулем став іменований Генрих Полляк, торговельник вина, родом з Угорщини. П. Полляк приїхав онодї до Львова, аби тут вишукати собі аґента консулярного. В готели перебрав ся в пестрий парадний мундур консуля і пішов на поліцию для одержаня інформаций. Але що львівска поліция не дістала урядового повідомленя про креоване перского консуляту у Відни та про іменоване п. Полляка перским консулем, тому найшла ся в клопоті, тим більше, що п. Полляк не мав при собі урядових леґітимаций, а за чоловіком того самого імени і назвища розписано стежні листи. Пояснено отже ту справу п. Полякови і зателеґрафовано до Відня, а прошено п. Полляка не виходити з поліциї доти, поки не прийде відповідь. П. консуль рад-не-рад мусів послухати і уважати ся за арештанта. На єго щастє телеґраму полагоджено в мить і не минуло пів години, як віденьска поліция потвердила єго ідентичність з перским консулем, а львівска поліция уділила єму потрібних інформаций.

— **Нещасливі пригоди.** В ставку коло цегольні Тайха в Перемишли, а радше в ямі, яка зробила ся там по викопаню глини, утопив ся оногди пополудни столярский термінатор Франц Лабуда, котрий пішов там купати ся зі своїм товаришем Ольшевским, не припускаючи, щоби вода в тім ставку була аж на 6 метрів глубока. Лабуда, котрий перший влїз до води, утопив ся і мимо скорої помочи не можна єго було привернути до житя. — З Журавна доносять: Ілько Хомяк, селянин з Лискова, переносив сими днями дерево привезене з лїса, а зачепивши при тім об рів, впав так нещасливо, що дерево, котре ніс, вдарило єго так сильно, що він в годину пізнїйше, в наслїдок одержаної рани помер.

— **Огнї.** З Добромиля доносять: Девятилїтний Антін Червинець з Лещави долїшної, бавлячись сірничками, підпалив солому, в наслїдок чого вибух огонь, котрий знищив два доми разом зі всею знадобою, одїнем і збіжем. В огни згинули 65-лїтна Катерина Червинець і 5-лїтний Петро Червинець. — В Гнильчу, повіта підгаєцкого, згоріло сими днями, о чім ми вже по части доносили, 12 загород селяньских. Загальна шкода виносить 17.100 корон і була обезпечена ледви на 5.200 кор. — В Ясеневі, золочівского повіта, згоріло сими днями 29 загород селяньских та будинок, в котрім містить ся школа і почта. Шкода єсть значна і була лиш в части обезпечена.

— **Довкола сьвіта в 50 днях.** Філеас Фоґґ, герой славного оповіданя Юлїя Верна, потребував до своєї подорожи довкола сьвіта з Парижа аж до Парижа назад 80 днів; сотрудник париской ґазети „Matin", котрий перед кількома роками по отвореню засибірской зелїзницї вибрав ся був дїйстно в таку подорож, вернув по 61 днях назад до того місця, з котрого був вийшов; нинї можна подорож довкола сьвіта після обчисленя американьской часописи „Railroad Mai's Magazine" відбути дуже добре в 50, а серед сприяючих обставин навіть в 48 днях. Треба лиш держати ся слїдуючого пляну: З Ню-Йорку до Шербурґа 5 днів, звідси аж до Парижа 7 годин, з Парижа до Петербурга в спальнім вагонї 2 днї і 6 годин, з Петербурга до Москви 12 годин, з Москви до Іркутска 12 днів, звідтам до Владивостока 5 днів, дальше до Кобе в Японії пароходом 3 днї, з Кобе до Йокогами зелїзницею 11 годин, з Йокогами до Сіттле пароходом 12 днів, звідтам через Америку аж до Ню-Йорку 5 днів. На страту часу в наслїдок ждання на найблизші сполученя межи пароходами і поїздами треба дочислити $4^1/_2$ днів, отже загалом буде 50 днів. А загальні кошти такої подорожі? Дрібниця — 3.500 корон.

— **Важне для учительства і рад шкільних місцевих.** Книжки на премії, Бібліотека для дїтий, молодїжи і читалень, яку видає руске товариство педаґоґічне у Львові. Купуйте цїкаві і поучаючі книжочки для малих дїтий, для шкільної молодїжи і читалень. Передплачуйте педаґоґічну часопись „Учитель" і популярну наукову часопись для дїтий і селян „Дзвінок". — Передплата виносить річно по 6 корон. Адреса адміністрациї ул. Сикстуска ч. 47. Книжочки можна замовляти в книгарні Наук. Товариства ім. Шевченка у Львові ул. Театральна ч. 1 і в Рускім Тов. Педаґоґічнім ул. Сикстуска ч. 47 у Львові. Каталоґ всїх видань Рус. Тов. Педаґоґічного є поміщений в часописи „Учитель". Вписуйте ся в члени Рус. Тов. Педаґоґічного, яке удержує своїм коштом приватні школи і бурси для дівчат і хлопців. Вкладка річна 2 кор., вписове 1 кор., селяни платять лиш 1 кор. річно. Рус. Тов. Педаг. достарчує на нагороди для шкільної молодїжи всїлякі книжки рускі і польскі, апробовані Вис. ц. к. Радою шк. краєвою і також всїлякі образки рускі і польскі з молитвами і без і біблїйні (для Жидів) по цїні від 1 кор. — 5 кор. за сотку; також медалики. Замовляти можна за попереднім надісланем гроший або за посліплатою ул. Сикстуска ч. 47. Книжки на премії достарчає також склеп тов. Взаїмна Поміч учительска в Коломиї („Народний Дім").

— **Послїдний репертуар руского театру в Ярославі.** (Саля Народного Дому). Початок о год. 8 вечером. В середу 22. с. м. „Барон циганів" (бенефіс п. Рубчакової) оперета в 3 діях Штравса. — В четвер 23. с. м. „Продана наречена", опера в 3 діях Сметани. Музика

Що то за чудові пальми, що ростуть тут на дворі і творять довгі алеї, величезні дерева, дахтильні пальми, завгрубшки здоровенного хлопа, віерниці, кокосові пальми, одно дерево красше як друге а крім того множество ростин теплих країв, котрі в своїй чаруючій красї удають ся тут знаменито! До сих дерев прилучають ся ще аравкариї або лущви — шишкові дерева теплих країв, — величезні евкаліпти, прекрасні какти, справдешні велити свого рода, вкриті по части великими, ярко червоними або білими як сніг цьвітами, аґави, алое, цукрова троща і корчі папіросу, а все в найкрасших оказах. На жаль не мали ми нагоди оглянути музей, який містить ся в ботанічнім городі. Не було, бачите, часу, бо мусїли оглянути бодай кілька найзамітнійших із тих двіста церков, які знаходять ся в Лїсбонї.

Найкрасшою з тих будівель єсть церков П. Д. Мариї де Белем на передмістю Белем, звана також монастирем або Конвенто Жеронімос де Белем. Єсть то величезний будинок з тесового каменя, побудований портуґальским королем Емануїлом І. в 1499. Єсть то як що до своєї величини так і що до краси величавий будинок, збудований по части в романьско-ґотицкім стилю і жаль лиш, що він вже місцями валить ся. В сїй церкві спочивають тїла портуґальских королів Емануїла І., Йоана ІІІ. та Альфонса IV. а крім того знаходять ся там ще й пишні марморові саркофаґи Васка де Ґами і портуґальского поета Камоенса.

Від північного всходу припирає до сеї церкви давний монастир сьв. Єронима, в котрім нинї знаходить ся т. зв. Каза Пія або дім сиріт, в котрім під опікою портуґальской королевої містить ся 700 хлопців. Окрасою сего будинку єсть підсїнє, архітектонїчне дїло першого степеня, збудоване в пізно ґотицкім стилю і украшене многими фіґурами. Коли ми се підсїнє оглядали, бавили ся там якраз хлопці. Они були добре повбирані і видко було по них, що їх добре живлять і доглядають. Спальні призначені для хлопців і велика комната до купаня були для мене доказом, що в Лїсбонї єсть ще преці місця, де дбають про чистоту. Хлопці учать ся тут всїляких наук і чужих мов, бо у одного з хлопців видів я в руках францускую а у другого анґлїйску граматику.

Друга найзамітнїйша церков, то церков Естрелля, положена напроти парку Естрелля, богата в марморові різьби і образи. Тут знаходить ся дорогоцїнна гробниця основательки церкви королевої Мариї І. а з єї банї єсть прекрасний вид на цїле місто і на ріку. Церков ся належить до новійших, бо збудована у 18. столїтю, а найзамітнїйшою в ній поправді лиш єї баня, збудована з білого мармору. З инших церков замітні: монастирска церков Саун Вісенте де Фора, в котрій хоронять портуґальских королїв, збудована Єзуїтами церков сьв. Роха, де в каплици сьв. Йоана знаходять ся дорогоцїнні мозаікові образи і різьби.

Зі сьвітских будинків не відзначає ся анї один якоюсь особлившою красою, не виймаючи навіть і королївских замків. Замок, в котрім тепер мешкає король, називає ся Пасо дас Несесідадес і збудований ще в 1750 р. Давна резиденция знаходить ся на передмістю Белем. З инших будинків замітні: ратуш (камара муніціпаль) з марморовими сходами, арсенал і кілька иньших будинків.

Цїле місто дїлить ся на чотири части, з котрих лиш всхідна позістала підчас великого землетрясеня в 1755 р. ненарушена; долїшна єї половина своїми крутими і вузкими уличками та домами нагадує ще давні часи. Тут була колись римска а відтак маврийска Лїсбона. Найкрасша улиця в Лїсбонї то Авенїда де Лїбердада, 80 метрів широка, на котрій побіч двох возових доріг ідуть дві висаджені деревами і украшені водограями дороги для проходу. Містом управляє рада громадска, зложена з 25 радних (вереадорес) під проводом президента, а службу поліцийну роблять чотири шкадрони кавалєриї і 6 компаній піхоти та около 1000 мужа цивільної поліциї. Число жителїв Лїсбони доходить до 350.000.

Гостина наша в Лїсбонї тревала всего лиш два днї, бо вже третого дня відходив корабель, що мав нас завести на Азори.

(Дальше буде).

войскова. — В суботу 25. с. м. „Лихий день“, комедия Цеглиньского; „На сїножати“, оперета народна Яновского; „Весїлє при лїхтарнях“, оперетка в 1 дїї Офенбаха. — В недїлю 26. с. м. „Маруся Богуславска“ (премієра), історична драма в 5 діях Старицкого. — Ві второк 28. с. м. послїдне представленє „Фавст“; виступ п. Лопатиньскої в ролї Марґарети.

— Покинені дїти. Дня 12 . м. вечером прийшла якась незнакома жінка з троїма дїтьми до Єнні Крайтлєр на Леопольдштадтї у Відни при ул. Штернгассе ч. 10 і впросила ся там на ніч. Незнакома казала, що називає ся Кузьмин чи Козьмин і приїхала з Льондону, де єї чоловік покинув, а тепер їде домів до Бродів. Дня 13 с. м. вийшла она зі своєю дволїтною донечкою на місто, щоби купити якоїсь поживи і не вернула більше, покинувши двох хлопців, одного 4- а другого 6-лїтного. Обох хлопців віддано до долїшно-австрийского дому знайдів.

— Рідка довговічність. В Ляховичах подорожних жидачівского пов. помер в сих днях селянин Антін Проць в 114 році житя. Він був за панщини довгий час атаманом, а до послїдної хвилї житя находив ся в повнім здоровлю; стратив лиш 4 зуби.

— Неаби яка „пекольна машина“. Полїцийні урядники в Бремергафен наїли ся сими днями не мало страху. В касї віддано малий пакунок з Берлина завбільшки половини скриночки з циґарів, завинений в грубий папір пакунковий, з видрукованою на нїй берлиньскою фірмою, добре обвязаний і запечатаний. На відтинку листу фрахтового був поданий надавець: Шульце-Берлин. Позаяк в касї знїзвідки не сподївали ся такого пакунку а до того він ще й був значно тяжкий і щось в нїм калаталє, коли єго було взяти в руки, пригадав собі урядник, що десь вже читав, що подібними пакунками виконувано замах на урядників і єго взяв страх. Завізвано зараз якогось тайного аґента а той по зрілій розвазї порішив, що найлїпше буде закликати якогось фахового чоловіка, котрий розуміє ся на отвираню бомб і т. п. річий та утворити тоту пекольну машину з цїлою потрібною при тім осторожностию. Такий фаховий чоловік знайшов ся зараз. Пакунок, до котрого опакованя приложено осторожно якийсь гак а до него привязано довгий шнур, покладено на земли на подвірю і приложено камінєм та иншими материялами. Знаток і єго помічники укрили ся добре і зачали з цїлої сили тягнути за шнури, щоби тим способом розірвати опакованє. Успіх їх роботи був такий, що цїлий пакунок вирвали з купи каміня. Переконавши ся, що пакунок навіть при так неделїкатній роботї з ним не вибух, зважили ся отворити єго лекшим способом, але все-таки ще зі всею осторожностию. І дїйстно, пакунок удало ся отворити без всякої пригоди. І щож в нїм показало ся? В пакунку знайшло ся пятьсот феників, котрими якийсь Шульце, що мешкав давнїйше в Бремергафенї, а в послїдних часах переніс ся до Берлина, постановив в своїй злобі заплатити грошеву кару 5 марок, на котру був засуджений.

Вибори.

В доповненю до попередних вістий о вислїдї виборів з дня 17 с. м. подаємо ще слїдуючу вість, яка наспіла аж нинї:

Округ ч. 59. (Обчисленє головної комісиї виборчої). Важних голосів віддано 48.008. З того Бачиньский 19.657, Левицкий 10.552, Алексевич 5.128, Цеьский 7.060, о. Олесницкий 2.737, Сайнфельд 2.424, розстрілених 450. — Новий вибір.

Позаяк вибори потягнуть ся ще аж до 7 червня, то подаємо тут в слїдуючім, коли і які будуть відбувати ся вибори.

Нинї відбувають ся нові вибори з тих округів в Галичинї, в котрих вибір з дня 14 с. м. позістав без вислїду.

В четвер дня 23. с. м. послїдні вибори головні в Галичинї, з 17 міских округів і тїснїйші вибори для виборів в цїлій державі не порішені дня 14 с. м.

В пятницю дня 24. с. м. другі евентуально тїснїйші вибори в Галичинї в тих округах, котрі вибирали дня 17. с. м. Тогож дня тїснїйший вибір в Дальмациї для округів, котрі вибирали 15 с. м.

В суботу 25. с. м. тїснїйші вибори в Дальмациї в округах, котрі вибирали дня 16. с. м.

Ві второк дня 28. с. м. третий вибір, взглядно тїснїйший вибір в Галичинї для тих, що вибирали 14 с. м.

В пятницю дня 31. с. м. третий, взглядно тїснїйший вибір в Галичинї для округів сїльских, котрі вибирали 17 с. м. і тїснїйші для округів міских, котрі вибирали 17 с. м. і тїснїйший для округів міских, котрі вибирали дня 23 с. м.

Ві второк дня 4. червня послїдні тїснїйші вибори для тих сїльских округів галицких, котрі вибирали 14 мая.

В пятницю дня 7. червня послїдні тїснїйші вибори в сїльских округах галицких, котрі вибирали дня 17 мая.

Телеґрами.

Відень 21 мая. Нинї розночали ся наради осьмого межинародного з'їзду рільничого при участи представителїв всїх держав культуральних. Мінїстер рільництва ґр. Аверсперґ відкрив з'їзд.

Рим 21 мая. До „Tribun-и“ доносять з Лїпарі, що вулькан Стромболї викидав оногди велику масу попелу і водної пари. Жителї дуже занепокоєні.

Софія 21 мая. Відбули ся тут збори в македоньскій справі, на котрих протестовано грімко против руху сербских і грецких ватаг і візвано держави, що підписали берлиньский договір та сербске правительство, щоби зробило конець систематичному нищеню болгарского елєменту в Македониї.

Лїон 21 мая. Президент Фалїєр від'їхав звідси вчера по полудни серед овациий публики.

Константинополь 21 мая. Перед кількома днями ватага болгарска зруйнувала 12 домів разом з будинками господарскими в селї Синиловцї в скоплийскім вілаєтї, котре недавно тому стало ся сербским.

Мадрид 21 мая. Король Альфонс надав Архікн. Евгенїєви велику ленту ордера Кароля III.

Новий Сад 21 мая. Дунай прибуває. Місту грозить повінь. День і ніч скріпляють охоронні вали. Сусїдні виноградники і поля коло Футтак залила вода.

Абушєр 21 мая. (Б. Райт.) Серед арабских племен над Евфратом і Тигром вибухла знов ворохобня. Турецкі власти не всилї здушити ворохобнї.

Петербург 21 мая. Конґрес жовтняків висказав на вчерашнім засїданю преданність цареви і обуренє з причини наміреного замаху, до котрого на щастє не допущено. Ухвалу ту принято з великим одушевленєм і відспівано імн народний. Відтак ухвалено резолюцию, висказуючу глубоке обуренє з причини політичних убийств та сожалїнє, що Дума не здобула ся на осудженє тих злочинів.

Петербург 21 мая. Відкритє фінляндского сойму відбуде ся дня 22 с. м.

Петербург 21 мая. (П. А.) Вчера вечером відбуло ся надзвичайне засїданє ради державної під проводом Ґолубєва. Предсїдатель заявив, що рада державна зібрала ся, щоби вислухати заяви правительства о неудалім замаху на царя. По відчитаню тої заяви виголосив Ґолубєв бесїду, в котрій в імени ради державної висказав обуренє з причини замаху і радість з того, що замах не удав ся. Відтак ухвалила рада державна вислати до царя слїдуючу телеґраму: Рада державна приняла до відомости заяву правительства о поганім плянї зверненім против сьвятої особи Вел. і против правительства і складає у ніг В. Вел. вирази великої радости, яка єї наповняє. Рада державна обурена до глубини з причини, що ширить ся ексцеси і злочини, котрі навіть не спиняють ся перед представителем чести і величи Росиї. Нехай Всевишний через довгі лїта береже відновителя нашої дорогої вітчини.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1. мая 1907 — після часу середно-европейского.

Примітна. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені зьвіздкою. Нічна пора числить ся від 6. години вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40***, **2·31***, **8·55**, **1·30**, 5·50*, 7·25, 9·45, 5·25, 9·50*.
З Ряшева: 1·10.
З Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·16**, 5·40, 10·30*.
З Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·02**, 5·15, 10·12*.
З Черновець: **12·20***, 5·55*, 8·05, **2·25**, 3·55, 9·01*.
З Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·05.
Зі Станиславова: 8·05.
З Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
З Яворова: 8·22, 5·00.
З Самбора: 8·00, 10·30, 1·55, 9·20*.
З Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·50, 10·50*.
Зі Стрия, Тухлї: 3·51.
З Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·05***, **12·45***, 3·45*, **8·25**, 8·40, **2·45**, 6·15*, 7·20*, 11·00*.
До Ряшева: 4·05.
До Підволочиск (голов. дворець): 6·20, 10·45, **2·17**, 7·00*, 11·15*.
До Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·32**. 7·24*, 11·35*.
До Черновець: **2·51***, 6·10, 9·20, **1·55**, 10·40*.
До Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·30*.
До Рави, Сокаля: 6·12, 7·10*.
До Яворова: 6·58, 6·30*.
До Самбора: 6·00, 9·05, 4·30, 10·51*.
До Коломиї і Жидачева: 2·35.
До Перемишля, Хирова: 4·05.
До Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·26, 6·25*.
До Белзця: 11·05.
До Станиславова, Чорткова, Ґусятина: 5·50

Поїзди льокальні.

До Львова:

З Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 3·25, 5·30 по полуд. і 8·20 вечер; (від 5 мая до 29 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята) 1·46 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в недїлї і рим. кат. сьвята) 10·05 перед полуд.; (від 5 мая до 31 мая, від 1 до 29 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 9·55 вечер.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).